

Heinrich Rahn

Henricus Rahne/ I.D. Prof. & Vice-Decanus suo, ac totius Facultatis Iuridicae nomine in Academia Rostochiensi, ad Dn. Johannis Levini Färbers Hamelonia Brunsvigii, Inauguralem Disputationem, die 20. huius Mensis Martii habendam, Magnificum Dn. Rectorem, Dns. Professores, & omnes omnium ordinum Cives Academicos officiose invitat

Rostochii: Kilius, 1645

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn766444430>

Druck Freier Zugang

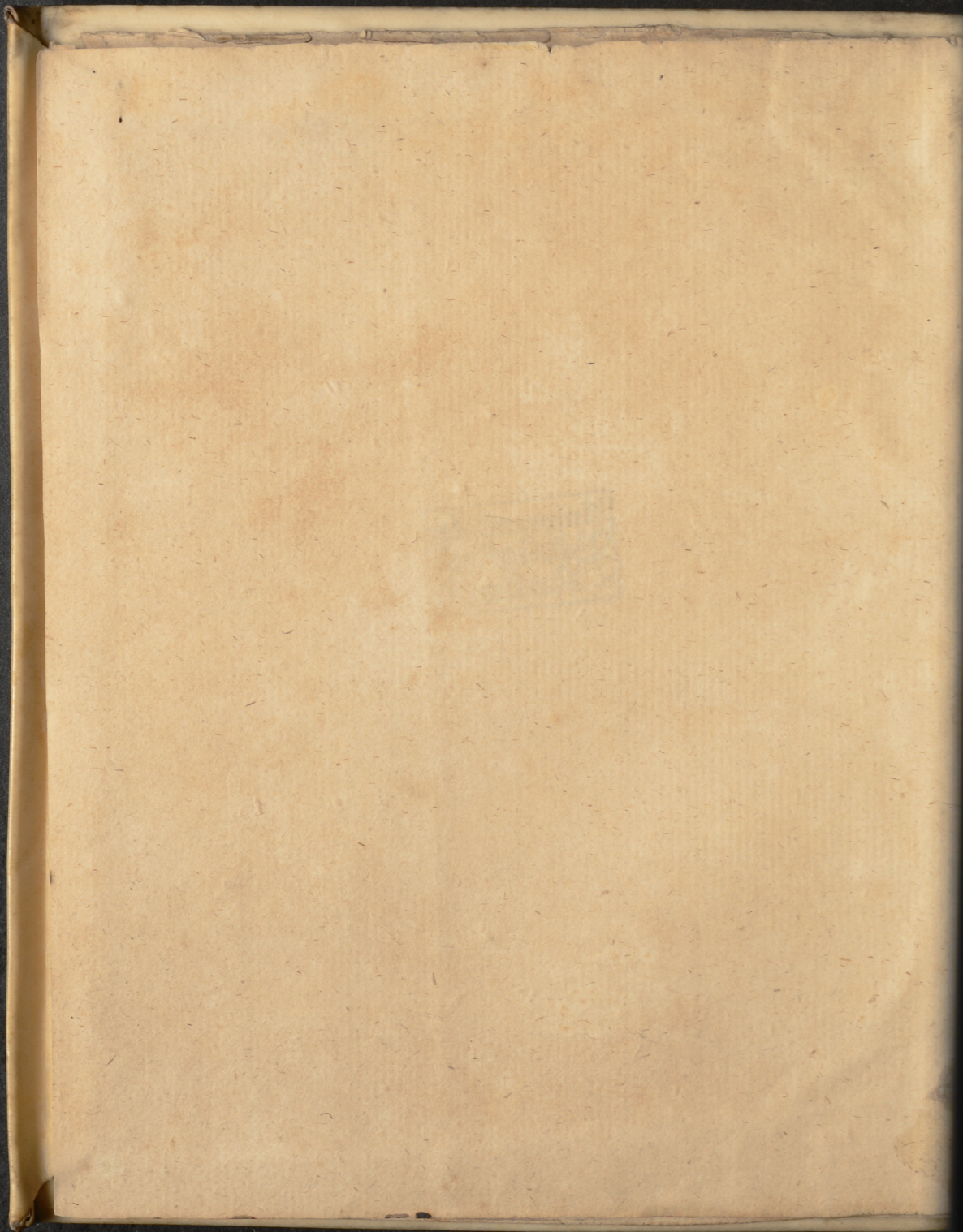

Ja - 1143 1-58.

Z 16.7

Universitäts-
Bibliothek
Rostock

42.18

71
HENRICUS Rabne/

J. D. Prof. & VICE-DECANUS

suo, ac totius Facultatis Juridicæ nomine
in Academia Rostochiensis,

^{ad}
DN. JOHANNIS LEVINI Särbers

HAMELONIA BRUNSVIGII,

Inauguralem Disputationem,

die 20. hujus Mensis Martii habendam,

Magnificum DN. RECTOREM, Dns.

PROFESSORES, & omnes omnium
ordinum Cives Academicos

officiose invitat.

ROSTOCHII,

Typis NICOLAI KILLII, Acad. Typogr.

ANNO M. DC. XLV.

Lectōri benevolō
s.

Universitäts
Bibliothek
Rostock

D diem 20. hujus mensis
prodibit iterum Candida-
tus, & pro obtinendis in u-
troq; jure summis honori-
bus ac privilegijs, publico
examine subijciet materi-
am TRANSACTIONIS.
Transactionis vox & ad vi-
tam & ad controversias referri potest. Etenim
transiguntur dies, anni, tempora; transactione
etiam lites componuntur. Utinam autem om-
nes summâ, uti decet, ope niterentur, ne vitam
transigerent, veluti pecora, quæ natura prona
atq; ventri obedientia finxit. Sed quotus quisq;
est, qui id rectâ secum reputet viâ, qui justam vi-
vendirationem amplectatur, qui virtutem om-
nium dominam curet? Maxima mortalium pars
eò delabitur, non quò recta ratio, & lex innata, sed
quo furentes animi corrupti impetus trahunt.
Multi corpus cibo & potu, mentem interim vi-
tijijs implent, Ventri obediunt, & vivunt, ut edant
& bibant, non edunt bibuntq;, ut vivant, similes
bestijs

bestijs. Immò pecora immanitate sæpius superant. Illa enim ab intemperantia abhorrent; nihil, quam quod naturæ satis est, cupiunt: inordinato appetitu non stimulantur, neq; unum alteri sui generis vim facile infert: vix deniq; se invicem lædunt, aut oppugnant. Homo verò ratione præditus non raro crapulâ & animam & corp^o perdit; quippe quæ turpissima quæq; facere cogit. Naturæ convenienter congruenterq; vivere averfatur. Voluptatibus corporis indulget, ut liber natus serviat servitutem foedissimam & miserissimam. Luxu diffluit, donec luctu opprimatur. Siquidem luxuria mater est molestiæ & doloris,

perstrepat artibus

Circa quam semper volitans infamia pennis.

Crates Thebanus adolescentulum vino, carne, & alijs exquisitis epulis corpus saginare conspiciatus: O miser, ait, desine adversus temetipsū carcerem munire. Et quid quæso aliud intemperantes faciunt, quam quod animæ domicilium, aliàs sat funestum, in squalidū mutent carcerem, eandemq; peccatorū vinculis arctius constringant? Præter hæc ferè nemo hodie est sollicitus, quomodo velit aut possit bellum nuntiare vitijs, quomodo affectus in gyrum rectæ rationis redigere, atq; dissidium, quod carni intercedere cum spiritu in sese sentit, secundum præscriptum divinum

A 2

num

num transigere. Verum in id incumbunt quamplurimi, ut præter internam, quâ laborant discordiam, bella & lites extra se habeant, homines inhumani, & magis, quam bestia feroces. Parni ob Scaphulam disceptant, ut proximo molestias creent, sibi ipsis molesti. Rixantur ultra Hyperbolum, de lana, quod ajunt, caprinâ. Quando vel nutu, non dicamus offenduntur, sed offensos se arbitrantur, statim ad judicium provocant, neq; contenti sunt brevi contentione, at immortale ut sit litigiû optant & laborant ipsi mortales. Levem injuriam injuriis gravissimis ulcisci volupe jam est. Vix quisquam in mundo extat, qui credat Poëtæ canenti:

----- *Minuti*
semper & infirmi est animi, exiguiq; voluptas
Ulcio.

Neq; intra privatos parietes hoc malum consistit, eò horribilius, quo magis Remp. afficit & pessundat. Publicæ certationes publicas clades adferunt; & discordia imperantiû universis civibus est perniciosissima. Sentiunt hoc magno cum detrimento omnes, qui sentire possunt, hodierno seculo, ubi dissensionibus continuis fatigantur imperia, & indies magis magisq; contentionum tricis implicantur. Quæ inde fluant difficultates, quæ calamitates, testantur atq; deplorant oppida, civitates, terra, mare, villæ, & omnia, ut copiosè de eo loqui nō sit necesse. Paucis tamen

36
tamen multa complecti libet. Belligeramus affi-
duè, gens cum gente colliditur, regnum cum re-
gno, civitas cum civitate, Princeps cum Principe,
populus cum populo, & quod Ethnici quoq;
fatentur iniquum, cognatus cum cognato, frater
cum fratre, filius cum patre: deniq;, quod atroci-
us his omnibus æstimandum ait Erasmus, Chri-
stianus cum Christiano. Et, O cæcitatem mentis
humanæ, sunt, qui applaudant, qui rē plus quam
tartaream laudibus vehant, & contententes ul-
trò instigent, oleum camino addentes. Discere
oportebat hos litium bellorumq; amatores, si
Christi monitis locum relinquere nollent, à Con-
stantino Magno, quomodo controversiæ priva-
tæ sint præcidendæ potius, quam protelandæ;
vel à P. Scipione Africano, quod vis citius malum
tolerandum esse, quam ansam fomentumvè sup-
peditare publicis dissidiis. Ille enim in Nicæna
synodo libellos supplices privatas causas agen-
tium, spectantibus cunctis, concremavit: indi-
gnū dicens, illos, qui fratres essent, inter se digla-
diari, & hæreticis ansam invadendi ovilis præbe-
re. Hic verò, non Magnus quidem, ut ille, dictus,
sed tamen vir magni animi, à Trib. de inter-
versa Asiatica pecunia accusatus cedere ex ur-
be maluit, quam intestinis discordijs civitatem
evertere. Neq;, ut Coriolanus, Alcibiades, alijq;

ex antiquorum memoria, infesta patriæ signa inferenda putavit, ne eam civitatem vi affligeret, quâ spolijs, triumphisq; decorârat. Possemus in hanc rē plura adducere exempla, at odiosa sunt & vix imitanda hac ætate, quæ prona est ad interna & publica odia: ideoq; revertemur ad privatorum causas. Quis, amabo, unquam reperitur, qui de jure suo vel minimum velit remittere, ut alteri profit & sibi non noceat? Quis non studet litem ex lite serere? quis rixas transactionis remedio sopire satagit? quis modò non mavult in quotidianis turbis vitam transigere, quam transigere negotium seu certamen, quod sibi est cum vicino? nullus sanè, nisi quis insulsus, iners, bardus vulgò audiri velit. Longè aliter sentit sapientissimus Romanorum Orator, quando inquit: Convenit in omni re contrahenda, vendendo, emendo, conducendo, locando, in vicinitatibus & confinijis æquum esse & facilem, multa multis de jure suo concedentem, à litibus verò, quantum liceat, & nescio an paullò plus etiam, quam liceat, abhorrentem. Est enim non modò liberale, paullū nonnunquam de suo jure decedere, sed interdum etiam fructuosum. Idem Veteres admonent & suadent hoc proverbio: Nummum quærit pestilentia; duos illi da, & ducat sese. Didicit hoc Præstantiss. & doctissimus Dominus Candidatus,

JO-

JOHANNES-LEVINUS *Särber* HAMELONIA:
 BRUNSVIGIUS, proinde jam ad usum transferre contendit; ratus cognitionem præceptorum & scientiam thesaurum esse absconditum & inutilem, nisi alijs ijs inserviamus, & communi patriæ salutem aut consulamus aut succurramus. Neq; hoc saltem, sed & illud, quod priori loco de perversa quorundam vita enarravimus, vitare addidit, non tam ductu naturæ, quæ ad malum incitare solet, quam ex eruditorum libris, quos à prima adolescentia nocturnam diurnamq; manu tractavit. Hinc novit, quod in voluptatis regno virtus consistere nequeat, quod omnis voluptas corporis honestati sit contraria, quod sit esca malorum, quam homines incauti capiantur, ut pisces hamo; & quod crapula plures ferè necet, quam gladius atq; fames. Postquam autem in scholis trivialibus diversis solida jecerat bonarum literarum fundamenta, ad regias ab hinc novenniū se recepit. Primum Academiam Juliam, quæ est Helmæstadi, deinde Regiomontanam petijt: ultimò ad Nos Rostochium venit. Neq; his in locis vitam otiosè, aut turpiter transegit; neq; tempus pretiosum dedit noxiæ luxuriæ, sed bonis ac liberalibus artibus, & talem se semper gessit, qualem sedulum ac frugè studiosum decet. Testimonium hujus rei præter alios perhibere possunt
 am-

amplissimum omnes illi, quos tam in Borussia, quam hoc Megapolitanorum Lyceo jus & privatum & publicum jam legendo mox disputando docuit. Nunc præmium laboris & virtutis, quibus hætenus operam navavit indefessam, nec non summum in jure, ad quod omnes conatus refert, gradum expetit. Nos, qui scimus recta agentibus dignitates tanquam mercedem esse propositas, patefecimus ipsi aditum ad examen privatum & publicum. Illo ritè peracto, hoc subeundum erit. Ut autè quilibet cognoscat, ipsum non lucri, non ostentationis, non litis fovendæ, sed finiendæ, & publicæ salutis causa se arti juris & æqui addixisse, omnium oculis & ventilationi exponit **DISPUTATIONEM de TRANS-ACTIONIBUS.** Te igitur, Magnifice Dn. Rector, & vos, Dn. Professores, ac omnium ordinum Cives Academici honoratissimi, eâ qua par est, diligentiam invitamus & officiosè rogamus, ut ad dictum statumq; diem adesse, & in eruditionem Dn. Candidati inquirere non gravemini. Nulli dubitamus, quin, licet vobis *negotia mille*

Per caput & circa saliant larvæ,

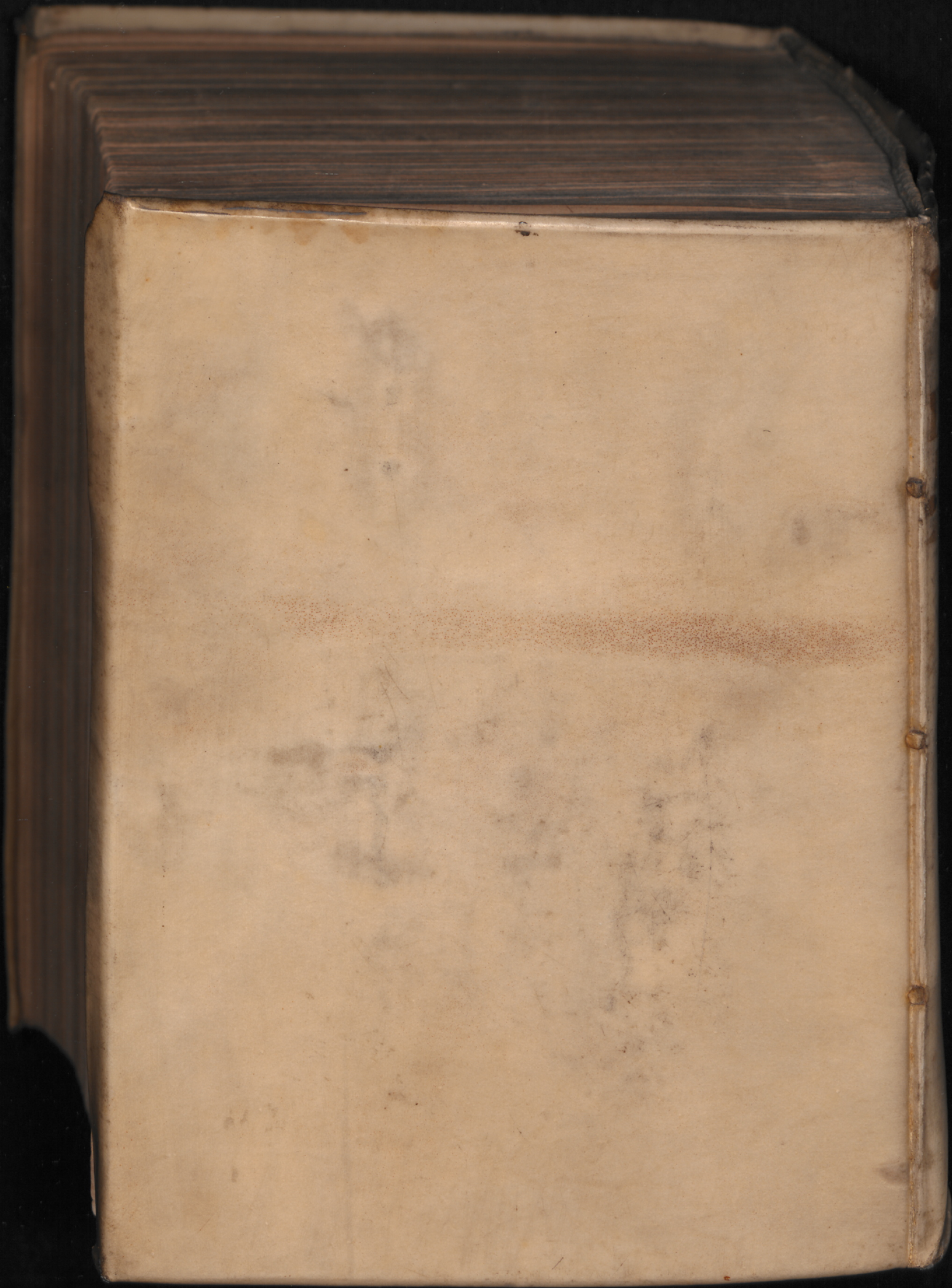
Nostræ petitioni faciles futuri, & pro honore adipiscendo certanti tantum honoris & favoris tributuri sitis. Dabit ille operam, ut se vobis memorem gratumq; probet. Nos itidem parem, vel majorem etiam gratiam referemus. P. P. Rostochij

9. Mart. Anno Salvatoris

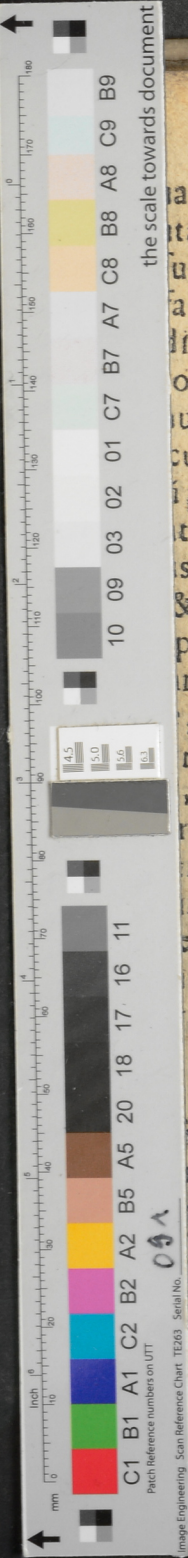
clō lōc XLV.

the scale towards document

quando quis obscuro loco natus, fraudu-
 tatione, nobili alicui familiae se infere-
 re, sub titulo cognationis ab aliis, vel ejus-
 dem familiae, nobilibus pecuniam, vel aliud
 dicet, vel alio modo eosdem fallat.
 Anno 1615. vagabundus quidam homo co-
 quelem Phocam, Palatinum Constanti-
 cupans, & ex familia illustri Graecorum
 jactans, adjumeto intercessionu, quas
 te impetraverat, in plurimorum prin-
 s, & civitatibus ingentem pecuniae
 & emendicavit; cui postea, ob delicti
 poenam dictaverunt Scabini Lipsien-
 no 1629. Mens. Martio foeminae cui-
 , ex nobili familia se natam & bonis
 mutato nomine a Nobilibus pecuni-
 , poenam temporalis relegationis in-
 runt. *Carpzov. prax. criminal. part. 2.*
 am sequenti *num. 41.* adducit exem-
 u assumpto nomine Advocati cujus-
 ejus publice jactaverat, quem postea
 iudiae Senatus virgis coedi, & exilio
 tinent & huc exempla relata a *Valer*

XVI.

us est, quando quis, personam suam pla-
 nent suum mutat, & se pro alio suppo-
 ma apud Historicos aliosq; scripto-
 inter quae notissimum est illud Plau-
 pta forma Amphitruonis, adversus
 nocte quadam, velut e bello rever-
 concubuit. Plura vide apud *Johannem*

B 3

Cor. 4